

Szerkesztési iroda:

Nagybecskerek,

Zápolya-utca 1-ső szám,

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Fleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Feladv. szerkesztő: Dr. Brájer Lajos

Előfizetési árak:

Égész évre ———— 24 kor.
Félévre ———— 12 .
Negyedévre ———— 6 .
Egy óra ———— 2 .
— Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el
Azonkívül az összes hirdetés
irodákban

Megjelenik

vasár- és ünneppnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Nagybecskerek, 1904.

XXXIII. évfolyam. 151. szám.

Kedd, július 5.

Nagy drágaság — nagy nyomor.

Nagybecskerek, július 5.

(—s.) A politikai élet szinfalai közül jó lesz mostanában kinézniünk a szabad természetbe s az élet igazi világában széttekinteni.

Mindenütt folyik künn a mezőkön az aratás s bizony az az élet amit a déli-bájos rónák nyújtanak, még vigasztalanabb a politikai életnél. Bizony-bizony gyenge élet fakadt a rónákon az aszálytól repedezett földből. Rossz a termés és ennek nyomán jön a nagy drágaság s a szegény ember éhezése, mint a hogy csudálatosképen a jó termés nyomán soha sem jön az olcsóság és nem lakik jól a szegény ember.

Hallatlan nagy szegénység és nagy nyomor várható tehát az egész vonalon s még jó, hogy a törvénynyé vált beruházási javaslatok munkálatai fognak egy kis pénzt forgalomba hozni

A drágaság már amúgy is olyan óriási nálunk, hogy igazán azt fokozni alig lehet s igaza van Tóth Bélának, mikor azt állítja, hogy a hus ma-holnap csak ritka csemegeként kerül asztalainkra. Emellett azt mondják, nincs ára a marhának. A kenyér is drága és nincs ára a búzának. Jajgattunk, hogy nincs kivitelnk s ma kiviszik a tojást, a baromfit, a gyümölcsöt, a zöldséget s vadat s így ezek az áruk is megfizethetetlenek itthon

A nemzetgazdászok nem tartják virágzó állapotnak azt, mikor egy országban felette olcsón lehet élni és a terményeknek nincsen áruk, mert más országokban a magas árak magas fogyasztást és jólétet jelentenek. Jelentenek olyan lakosságot, melynek egyik része termel s másik

része ipart, kereskedést üz s elég gazdag, hogy a termelőt jól megfizesse. Nálunk azonban csak agráriusok és szegény emberek vannak, ergo vagy az agráriusok mennek tönkre, vagy a szegény ember hal éhen. Ma határozottan az utóbbi történik. Az élelmi szerek kivitele valamenynyire fellendült, de itthon, ebben a fejleméssel folyó Kanaanban, hol minden megterem, olyan drágán fizetünk mindent, mintha valami kopár sziklákon laknánk

Már nemcsak az árvai tót és az ungiberegi rutén főtápláléka a krumpli, hanem a fővárosi és vidéki városi kisebb existenciák is.

Mert a termények illő árát csak olyan nép tudja megfizetni, a melyeknek van más oldalról is jövedelme, ergo nyomorúság lesz ebben az országban mindaddig, a míg merkantil irányban is fel nem lendülünk egy kissé.

Hanem addig is humánus és szociális szempontból okvetlenül tenni kell valamit a drágaság növekedése ellen.

Gondoskodni kell arról, hogy az elsőrendű szükségletek, ne legyenek méregdrágák, hus, kenyér, tej, tojás, főzelék, végre is nem olyan nehezen termelhető dolgok, hogy ne juthassanak a tömegeknek táplálékul.

Csak arra kellene vigyázni, hogy e cikkek spekuláció tárgyai ne lehessenek s a fogyasztási adókkal ne terheltesse nagyon. Ahelyett adóztassák meg jobban a kártyát, a pezsgőt, a versenystállót és minden nagy uri luxust.

És ne csak agrárérdek legyen a világon, de a szegény ember érdeke is, melyet a jelenlegi kormány mindenképen fel óhajt karolni.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. szám) minden nap reggeli 1/2 órától kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére minden kedden és pénteken déltől 5 óráig délután; ugyanazon napokon este 1/2-től 1/2-ig urak részére is. Vidéki hölgyek részére minden nap délután gőzfürdő. A fürdő egész nap nyitva marad. Zuhanyfürdő egész nap.

— **Nákó gróf gazdasztjeiért.** Nákó Sándor gróf nagyszentmiklósi uradalomban legutóbb tartott uradalmi tisztiszéhen a gróf directiva gyanánt az állami birtokoknál alkalmazásban levő gazdasztjek javadalmasát véve alapul, — a jelenlegi uradalmi tisztikart is az állami gazdasztjek fizetésének mérvéhez képest az államnál gyakorlatban levő fizetési osztályok megfelelő fokozataiba sorolta. Részük lesz továbbá az uradalmi új tiszteknek jövőben az ötödéves fizetési javításban. Okulva az eddigi hézagos nyugdíj-zabályzat hiányosságainak eddig tapasztalt következményein, rendezve lön ez is, amennyiben a magyarországi legnagyobb uradalmak nyugdíj-zabályzatainak szemmel tartásával egy új szabályzatot alkotott Nákó Sándor gróf is. Elhatározta e végből, hogy egy nyugdíj-alap megteremtése céljából az összes uradalmi bevételek 1%-a ezentul ezen alap javára külön kezelendő, továbbá minden tiszt évi fizetésének 3%-át évenként, tokozatos előléptetése esetén pedig a fizetési többlet 10%-át egy és mindenkorra egyszer köteles ezen nyugdíj-alap gyarapítására befizetni. A régi időkből fenmaradtak bizonyos szolgálmányok, melyeket az uradalomban alkalmazásban levő cselédek, kivált az egyes majorokban lakó kerületi tiszték háztartása körül kötelesek voltak teljesíteni; ezen a régi robotra emlékeztető szolgálmányok be lettek szüntetve s eszerint a cselédek fizetése fejenként 12 kor. 50 fillérral javult.

— **A temesvári szeminárium új rektora.** Dessenewffy Sándor megyés püspök, mint már jeleztük, Bauer György c. kanonokot, a temesvár-józsefvarosi „Notre Dame” zardaigazgatóját és a székesegyháznak sok éven át volt jeles hit-szónokát szemináriumi rektornak nevezte ki.

A „TORONTÁL” tárcája.

Egy tehetséges asszony.

— A „Torontál” eredeti tárcája. —

Írta: Pekár Gyula.

(Vége.)

Ahogy este a Parc Monceau átmentem, még egyszer kíváncsian gondoltam át mindezeket. A párisi irodalmi élet estélyeire az embernek olyan készületen kell mennie, mint egy vizsgára, ha igazán élvezni akar . . . Nos, ritkán láttam oly lázas sokadalmat a Madame d'Etiole termeiben, mint ezuttal. Meg kell jegyeznem, hogy négy pompás terme volt ennek a szalonnak: mind a négy különböző szimbolikus jelentőséggel. Az elsőben, a tiszta Louis teremben fogadta a háziasszony a mindennapi szellemes iókat, növekvő tehetségeket, a második, tiszta fehér, oszlopos Empire teremben a már ismert, hivatalos nagyságokat, például az akadémiusokat üdvözölte, kiknek meddő halhatatlansága és pompázatos unalma illet ehhez a klasszikus hidegséghez. A harmadik olasz Renaissance-szalonn becses képeivel a művészek otthona volt, — a negyedik indus „barlangban” állandóan rejtelmes méces égett, s ez volt a modern misztikusok temploma. Tudom, jó időn át itt trónolt, a „Rozet Coix” modern főpapja, a szép Sar Peladan, — kíváncsi, nagyvilági hölgyeitől körülvéve itt tartotta kabbalista istentiszteletet . . . Mme d'Etiole suttogva az első termekben lelkesítette a fiatalokat. Mintha csak jelmezbálon volna, szokása szerint ma is Mme de Sévignének volt öltözve. Színevesztett zöld selyemruhája széles habban omlott ki a karosszékéből, halántékfürtei hosszan és klasszikusan lógtak be arcába, a kezében egy valóságos Louis legyezőt tartott. Erősen ki volt festve s így este, villanyfénynél nem nézett ki többnek, mint — párisi szólásmód szerint —

egy „negyvenéves fiatal asszonynak”. Azt mondják, nappal hetven éves volt, — de hisz különben ez lényegtelen, mert nappal sose látta senki . . . A régi francia szalonáma akarta őt megvalósítani, ez volt minden ambíciója. Persze nagyon megkellett alkudnia a mostani demokrata és bohém világgal. Sem a pohos bankárok, sem a fésületlen művészi nagyságok nem voltak nagyon festői jelenségek, — aztán meg ezek a bohémek sose éltek törvényesen rendezett szerelmi viszonyok közt, Mme d'Etiole azonban megbocsátott nekik: a szabad szerelem rendszerét fogadta el szalonjában, sőt annyira ment engedékenységekben, hogy a művészeket és féléhivatalosan elismert kedveseiket már nem egyszer mint „Monsieur”-t és „Madame”-ot vagyis, mint házastársakat jelentette be inásával, tisztán az előkelő „stílus” kedvéért. Hány boldog, vagyis inkább boldogtalan házasságnak vetette meg ez a berendezés az alapját! . . . A modern Mme de Saignemest felkelt és megszólított azzal az udvarias megdöbbenéssel, melylyel rendes szalonja kiváló csil-lagairól szokott beszélni:

— Nos mit szól ehhez a tüneményeszerű nőhöz? . . . Most már el van döntve: ő a század legcsodásabb tüneménye!

Mme d'Etiolenek ez volt a szavajárása, mindig a szalon legutolsó ujdonsága volt a „század legcsodásabb tüneménye”.

— Rajta urak, menjenek — folytatá — találják ki ennek a szfinxnek a titkát! Most érdekes, most még senki se tudja . . .

— Hát igazán semmit sem tudni felőle? — kérdezem, — senki sem tudja, micsoda rejtélyes ihlet hozta létre a remekműveket?

— Senki mo nami, — mondom ő a század legcsodásabb tüneménye!

— Csinos?

— Még kérdi? Mikor látott nálam csunya nőket? Az én szalonom esztétikai szalon, a Szép otthona . . . Menjen be és nézze meg!

Egy szépségflastrom akkor pattant le az

arcáról, de ő nem vette észre. Én követtem a szinte bucsujárára tóduló frakkos sereget a másik terembe.

Milyen lehet a genialis asszony? Férfias-kodó vén kisasszony, fantasztikus, csunya némbert, vagy legjobb esetben egy preraphaelita szentet fogok-e látni? Egy bohém Botticelli-utánzatot, ami flórenci palástban sétál s liliomot tart a kezében? . . . Első pillanatra annyi volt az ember az Empire teremben, hogy semmit sem láttam. Nagy-nehezen körülkerültem ahhoz a fehér oszlophoz, ahol ennek az udvarnak közepén sejtettem s ott egyszerre közelről megpillantottam Madame Jehanne Valéryt.

Ott ült az oszlop alatt egy etruszk diszú nagy zöld karosszékben, szórakozottan nézett végig a társaságon, s mosolyogva felelt a hozzá intézett tömeges kérdésekre. Elbámultam, mindent vártam volna, csak ezt nem. Férfias-kodó némbert, vagy Botticelli-utánzat helyett egy nemzetközi eleganciával öltözött, teljesen normális, modern szép asszonyt láttam ott. Határozottan ő volt a legnormálisabb az egész irodalmi szalonban, — annyira az, hogy bele se illett d'Mme d'Etiole gyűjteményében. Én is, mások is csodálkozva néztük, mintha tévedés lett volna a dologban . . . Pedig ő volt az. Madame Jehanne Valéry: egy 35—36 évi körüli, nyulánk, de már gömbölyödő, kívánatos szöke asszony, aki első pillanatra mindenre inkább látszott teremtvé lenni, mint a művészetekre. Szép volt, abból a bizonyos lusta, szöke fajtaból s nagy kék szemei és kissé vastag ajkainak mosolya mögött sajátos, szerelmes öntudatlanság aludt. Körülötte mint prédára leső ragadozók ültek az ifju s vén írók, analitikusok, szimbolisták, kritikusok — s igazi írói kérlelhetetlenséggel vallatták. Mindenik meg akarta találni a szfinx titkát, s ezért örökké egymás szavába vágtak. A szöke asszony lusta mosolylyal hallgatta őket, a szabályos, nyugodt arca egy

Sulyok István volt rektor Mokrinba adminisztrátornak disponáltatott.

— **Bírói vizsga.** Dr. Franz József, az összes jogtudományok tudora, jelenleg kir. törvényszéki aljegyző Nyitrán, Franz J. L. takarékpénztári igazgató jeles képzettségű fia, e hó 4-én tette le a bírói vizsgát egyhangú dicsérettel Budapesten.

— **Gazdasági kinevezés.** Nákó Sándor gróf Sziklássy István gazdasági főszámvevőt nagyszentmiklósi és tolvádiai birtokai jószágfelügyelőjévé, Nief János sárvári tejjgazdasági szaktanárt pedig uradalmi számvevővé nevezte ki.

— **Iparhatósági ülés.** Nagybecskerek város tanácsa, mint elsőfoku iparhatóság holnap délután 11 órakor ülést tart. Az ipartestületi előjáróság és békéltető-bizottság ma délután Mattanovics György városi jegyző, mint iparhatósági biztos elnöklésével ülést tartott, amelyen több panaszos és folyó ügyet intéztek el.

— **Lapunk felelős szerkesztője** dr. Brájer Lajos tegnap családi ügyekben egy hétre elutazott Nagybecskerekéről.

— **Esküvő.** Keresztes Miklós nagyikindai főgimnáziumi tanár ma esküdt örök hűséget Német Klementin kisasszonynak Nagyikindán.

— **A kereskedelmi és iparkamarából.** A temesvári kereskedelmi és iparkamara, mint lapunknak jelentik, tegnapelőtt tartotta a nyári szünetek előtt utolsó teljes ülését Tedeschi János alelnök elnöklésével. A titkári jelentés szerint az utolsó (máj. 16.) teljes ülés óta 614 ügydarab érkezett és 1246 darab intéztetett el. Kamarai illeték címén befolyt 724871 korona, leiratott 3652 korona. Az előterjesztett vásári kérvények közül Szerbneuzina községét a kamara nemleges véleményezi, Perlasz és Kákova községek vásári napjainak elhelyezését ajánlja. Érdekes vita indul meg ezután a pancsovai főkapitányság megkeresésének tárgyalásakor. Az említett I. foku iparhatóság ugyanis figyelemmel a husárok magasságára, tudakozódik a módok után, melyek révén e látszólag mesterséges drágulásnak közigazgatási úton lehetne elejét venni. A titkár a husdrágulásra vonatkozólag a helyszínen tapasztalt nyomán felvilágosítással szolgált és ama nézetet vallja, hogy a legtöbb délmagyarországi városban e kalmitás ez országgrész sajátos viszonyainak következménye, de főleg onnan ered, hogy a szerb állatok közvetlen behozatala tilos és így a Bécsbe irányuló tömeges kivitel nem pótolható. A kamara ennek, valamint az ezzel kapcsolatos gazdasági kérdéseknek a legnagyobb figyelmet szenteli és oda fog hatni, hogy e kedvezőtlen állapotok kereskedelem-politikai eszközök igénybevétele útján megszüntetessenek. Ami a pancsovai esetet illeti, a törvény eléggé módosított, — amennyiben a drágulás nem természetes okokból ered, — a bajok orvoslásához, a tényálladék megállapítása céljából teljesen megbízható adatokra volna szükség a pancsovai vágási és értékesítési

viszonyok tekintetében, mihez képest a további intézkedések megtehetőek volnának. Az indítványt a teljes ülés egyhangúlag határozattá emelte. Itt említjük meg, hogy a napirend tárgyalása előtt Tedeschi János alelnök intézett beszédet a kamarához, hogy az életre kelt hazafias irányzatnál fogva a magyar nyelvnek a kamara tárgyalásain is érvény szereztessek. Szólv ismeri a fenforogó nehézségeket, de fel kell venni a kezdetet és a tanusítandó jóakarattal bizonyára jó színben fogja igyekezetünket feltüntetni. A lelkesen fogadott felhívásnak már az ülésben meg volt az eredménye.

— **Halálozások.** Molnár Zoltán tör. kanizsai szolgabíró, mint őszinte részvétellel értesülünk, súlyos csapás érte. Edesatyja Molnár László nyug. ev. ref. főgimn. tanár, felszentelt ev. ref. lelkész és hités ügyvéd július 4-én 77 éves korában Ujpesten meghalt. A halálozóról a család a következő gyászjelentést adta ki:

Molnár Zoltán t. kanizsai járási szolgabíró, Béla, Gizella, mint az elhunytak gyermekei, Pasztor János, Molnár Zoltáné, szül. Nemes Gizella, Molnár Béláné, szül. Beszerdyán Cornélia mint vők és menyek, Zoltán, Béla, Árpád, Gizella, Margit, Géza mint unokák, Molnár Sándor, Bódogh Lajos, Bódogh Kálmán, Pataky Vilmosné szül. Bódogh Róza mint sógorok és sógorónő úgy a maguk valamint az összes rokonság nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik, hogy szeretett atyjuk, illetve nagypajuk, apósuk és rokonuk Molnár László nyug. ev. ref. főgimn. tanár, felszentelt ev. ref. lelkész, hités ügyvéd urnak folyó évi július hó 4-én reggel 7 órakor életének 77-ik évében hosszas szenvedés után történt gyászok elhunytát. A boldogultnak földi maradványai f. évi július hó 5-én d. u. 7 órakor fogtak a gyászházban Ujpest, Nyárutca 10. szám alatt az ev. ref. hitvallás szertartása szerint megáldani és az upesti sírkertben örök nyugalomra tétetni. Ujpest, 1904. július hó 4-én. Áldás és béke lengjen a drága halott porai fölött!

Schmidt Fülöp köztisztviselőben álló nagybecskereki gazda, a róm. kath. hitközség tagja, ma reggel 64 éves korában meghalt. A boldogultat, akit nagy család gyászol, holnap délután temetik el.

Röhrich János birtokos június 29-ikén Nagyszentmiklóson 72 éves korában meghalt. A köztisztviselőben álló férfit június 30-án temették el nagy részvét mellett.

— **Égiháboru.** Tegnap délután és ma délután heves égiháboru vonult el Beeskerek fölött. Menyörgött az égbolt, cikkáztak a villámok s zuhogott a zápor, mintha öntötték volna. A nagy forráságban jól esett az égi zenebona, de azért a villám némi kárt is okozott. Tegnap délután például kétszer is lecsapott a villám a város közelében és pedig első ízben a kincstári erdőben, másodszer pedig Kozlovicski Pál iteni földművesnek az Oppova városrész határában levő

szérűskertjében, ahol egy kereszt buzát meg is gyújtott. A buza hirtelen lobot vetett s hamarosan el is égett, szerencsére azonban hamarosan eloltották a tüzet s így nagyobb baj nem történt.

— **Tanítók és tanárok gyűlése.** A szünidő beálltával mindenfelé gyűléseznék a tanfériak. A népiskolai tanítók az ország minden részéből összesereglettek a fővárosba, hogy a népoktatás ügyét megbeszéljék. Az egyetemes tanítógyűlés előkészítéséről tegnap a Magyarországi Tanítók Országos Bizottsága tartotta közgyűlését, délután pedig az egyetemes tanítógyűlés előértekezletét tartották meg. Ugyancsak az egyetemes tanítógyűlés alkalmából tartotta tegnap az állami tanítók országos egyesülete is rendes közgyűlést és ezzel egyidejűleg ment végbe a Magyar Pestalozzi-Társaság első évi közgyűlése is. Erdélyben, a kies fekvésű Székelyudvarhelyen pedig az országos középiskolai tanáregyesület tartotta közgyűlését. Végül pedig tegnap nyitották meg a tanszerkiállítás is és e héten lesz a polgári iskolai tanárok gyűlése Herkulesfürdőn, a melyen Nagybecskerekéről Szentes Adolf tanár vesz részt.

— **Az ittebei zendülés.** Mint lapunknak Ittebéről jelentik, a katonaság megjelenésének meg volt a kellő hatása. A katonaság minden baj nélkül szétoszlatta a népet, a hatóság pedig le tartóztatta a négy főkolompot, köztük a községi bírót, akik a népet félrevezették. A katonaság egy ideig még Ittebén marad.

— **A „tréfa“.** Furesa „tréfát“ csinált a minap egy Kecskeméti András nevezetű beeskereki ember. Tegnapelőtt délelőtt beállított ugyanis Iszakov (Perkics) Milán gradeuciai lakoshoz s elkérte tőle kocsját lovát valami munkára, amiért 5 forintot ígért Iszakovnak egy délutánra. Iszakov jó keresetnek tartotta ezt s oda is adta kocsját két lóval Kecskeméti, aki nagy gangosan elhajtott. Később Iszakov találkozott egy ismerősével, aki csodálkozott, hogy idegen embert látott Iszakov kocsján. Iszakov megmagyarázta neki a dolgot, de ismerőse ajánlotta, hogy nézzen a kocsjára és lova után, amelyeket a vásártéren látott, mert esetleg lába kel. Iszakov szaladt a vásártérre s ott nagy meglepetésre Dimitrievics (Abadzsa) Dusán kocsmáros udvarán találta meg kocsját, lovait pedig be voltak kötve az istállóba. Nagy megrökönyődéssel hallotta aztán a kocsmárosról, hogy ő a kocsi és lovakat 100 forintért megvette Kecskeméti től s az éppen elment fiával pénzt váltani. Iszakov nyomban lefűlelte Kecskeméti, aki azzal védekezett, hogy ő csak „tréfát“ akart csinálni. E kijelentése után azonban nyomban kerekelt oldott Iszakov elől, aki így még megkapta kocsját és lovat.

— **Halálos játék.** Megrendítő esett történt a napokban Törökkanizsán. Mészáros József ottani halász estefelől észrevette, hogy 12 éves József nevű fia nincs otthon, holott mindig ren-

pillanatra sem változott el. Felelt neki egyszerűen, minden pöz nélkül, — olykor szégyenkezve, de különben olyan egykedvűen, mintha egész művészetek voltaképpen nem érdekelné őt...

— Az avatizmus! — kiáltá egy lelkes analitikus olyan diadallal, mintha már nyomon lett volna, — a leszármazási jog fog nekünk megmagyarázni mindent... Halljuk!

Madame Valéry elnevelte magát. — Hát ezt is tudni akarják, mondá lassu, vontatott hangján, — hát minden modern emberben, bennem is sokféle vér keveredett össze: francia, angol, sőt tán orosz is... Érdeklék a családi és vagyoni viszonyaim? Hát korán árvaságra jutottam egy délfraanciaországi kastélyban. Pénzem mindig volt elég, független voltam, s azt tehettem, ami nekem tetszett, — legszemből korom óta... Nos, de hisz mindez oly mellékes!

— Mi hát akkor a lényeges? Hol a titok? — Nem tudom! — mormogá Madame Valéry csodálkozva — pedig magam is szeretném tudni... Keressék!

— Kora gyermekkorra óta ihletet érzett a művészetekhez? — Nem mondhatnám... Ugy éltem a természet ölen mintegy álomban és sose álmodtam volna, hogy valaha művész leszek belőlem... — Különös! Hát az ihlet ugy egyszerre, magától jött?

— Igen, — felelt a szőke asszony s halványan elpirult, — ugy egyszerre magától... Egyszerre csak festeni kezdtem.

— Hát nem egyszerre foglalkozott mind a négy művészettel? — kérdelem, egy résen át széket tolvaj melléje.

— Oh nem, a világról sem! — felelt Madame Valéry meglepetten nézve rám. A festészetet kezdtem. Festettem, örömet leltem benne, de teljességgel semmi érdemet sem tulajdonítottam magamnak, mikor a Szalonban érmet nyertem. Magától jött az a hajlam s aztán el is mult...

— Igen, épp a legszebb pillanatban hagyta abba. De miért?

— Nem tudom... Mialatt festettem, sokat utaztam Oroszországban. Aztán Németországba költöztünk. Ott kedvet kaptam a zenéhez.

— Nagyszerű! és a festést teljesen abba hagyta?

— Teljesen. Ugy elfeledtem, mintha sose lett volna eset a kezemből. Nem lettem volna képes többé a legegyszerűbb vázlatra... Egészen a zenének éltem. Újra sem vettem, hogy művészetet cseréltem. Ugyanazt fejeztem ki a zenében is, mint a festészetben...

— Persze, aztán elmúlt a zene is. Mi jött utána?

— Madame Valéry ismét elpirult egy kisé.

— A zene után... több évig tartózkodtam Oroszországban. Ott adtam magamat szobrászatra...

— Zene után és Oroszországban szobrászatra? — kiáltam, — hisz ha Oroszországot mondana, akkor még érteném, de ott a muzsika éjszakaon csak nincs formatékely!... És nem volt nehéz az új művészetre való átmenet?

— A világról sem! — felelt a szőke asszony és szeméi egy pillanatra szenvedélyesen csillantak fel. Egyszerre magától ugy jött a dolog, hogy szobrászkodni kezdtem:

— De mi indított rá, — micsoda véletlen?

— Nem tudom... mormogá Madame Valéry zavartan. — Megtetszett... ez a művészet, s híven műveltem, amíg...

— Amig egyszer aztán ráunt, ugy-e?

— Igen... Visszaköltöztem Párisba, s egy napon írni kezdtem... Önök ma azt mondják, hogy mindaz, amit ebben a négy művészetben létrehoztam, jó. Szörnyen csodálkozom rajta. Nekem sose volt semminemű ambícióm, s nem tulajdonítottam magamnak semmiféle érdemet. Festettem, zenét szerztem, szobrászkodtam és írtam, de mindezt csak azért, mert véletlenül ugy jött...

— És sose esett nehezére, hogy e művészeteket mindig épp a legszebb ponton hagyta abba?

Soha!... kacagott a szőke asszony. Hisz akkor ma halálra kellene busulnom magamat! Ma már mind a négy művészet halott dolog reám nézve. Nem érdekelnék többet...

— Hogyan?

— Nem tudnék én többet se ecsettel, se zenével, se vésővel, se tollal bánni. Kiment belőlem... elfelejtettem... Ennek a furesa kiállításnak az eszméje sem tőlem származik.

— Csodálkozva néztünk rá.

— Mi lesz hát most a legközelebbi művészet, amiben kintinteti magát?

Madame Valéry szánakozólag mosolygott rajtunk.

— Ah édes uraim!... Nem foglalkozom én többé művészetekkel. Egészen más valami érdekel...

— Micsoda érdeklé?

— Nem is merem önöknek elmondani, felelt a szőke szőke szégyenkezve. — mert tudom, csak kinevetnek, vagy megvetnek...

— Az Istenért mondja!

— Nos, tudják-e, mivel foglalkozom most? A gazdasági vegytannal... De ime itt a férjem, értem jött...

— Madame Valéry nyugodt arca szerelmesen derült fel. Felkelt, s egy harminc év körüli vállas fiatal embernek nyújtotta a kezét, ki nagynehezen törtetett keresztül a frakkos hallgatóságon. A borotvált arcu idegen nagyon szép ember volt s kiejtése után (ítélve) amerikaiak látszott.

— Ah, ez az a híres amerikai vegyész! — suttogá valaki mellett, — ez hát a férje!... Magunkra maradván mi írók és kritikusok, csak álmélkodva néztünk egymásra. És még sokáig beszélgettünk e geniális asszony sokoldalú tehetségének a titka fölül.

*
A Pars Monceauan át jöttem hazafelé. Egy idegen ur haladt oldalamon, kivel véletlenül

desen jelentkezni szokott a vacsoránál. Eszébe jutott az apának, hogy délután a tiszai ladikban játszadozott a fia a rudra kötött kötéllel s lement az apa a Tiszára. Csakugyan itt is volt a fia s a ladik mellett térdelt; az apa rákiáltott, de a gyermek meg se mozdult. Közlebb lépve, észre vette Mészáros, hogy a gyermek halott. A kötélben ugyanis, valószínűleg, addig hintázott, míg az a nyaka köré tekerőzött s a lezuhanó gyermeket megfojtotta. Az apa ebben a helyzetben találta meg halott fiát s mert a test még meleg volt, nyomban orvost hívatott, de az már csak a beállott halált konstatálta.

— Az utolsó eprezés. Német Czernyán, mint lapunknak jelentik, a minap K a m p f István odaváló hatvanegy éves öreg az udvarán levő nagy eperfára mászott eprezni. Eprezés közben lába egy sima ágon megcsuszott és oly szerencsétlenül esett le, hogy nyakát szegte és szörnyet halt.

TÁVIRATOK.

Az orosz-japán háború.

Ujabb orosz mozgósítás.

Budapest, július 5. (A „Torontál” ered. távirata.) Mint Szentpétervárról táviratozzák, a cár elrendelte több újabb csapattestnek mozgósítását és az összes tartalékosok behívását.

Port-Arthur ostroma.

Budapest, július 5. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Londonból táviratozzák, Port-Arthurból tegnap hagyták el az utolsó idegenek a várost, úgy, hogy ma csak az oroszok és a bennszülöttek vannak a városban.

Budapest, július 5. (A „Torontál” eredeti távirata.) New-Yorki jelentés szerint a japán hajóraj tegnap ismét erősen ágyuzta Port-Arthurt. Ugyanekkor a szárazföldről a japán csapatok rohamot intéztek a külső erődök ellen s azok közül kettőt ismét elfoglaltak.

Kuropatkin visszavonulása.

Budapest, július 5. (A „Torontál” ered. távirata.) New-Yorkból táviratozzák: Kuropatkin fővezér seregével gyors menetben vonul vissza Mukden felé. Kuropatkin az első japán hadtest üldözi és jelentés azt hiszi, hogy a japánoknak sikerül Kuropatkin utközetre kényszeríteni.

egyszerre jöttünk le a lépcsőn, s ki nagy művészkalapját a szemébe csapva, csökönyösen hallgatott már jó ideje mellettem. Egyszerre idegesen elnevette magát s megállt. Ránéztem: torzomborz, de dult arcú, szép férfi volt. Ahogy megszólalt, a kiejtéséről azonnal sejtettem, hogy csak orosz vagy lengyel lehet.

— Nos? kérdém.

— Igazán nagyszerű! — kacagott az idegen, — most látom csak, mennyit érnek ezeknek a párisi analitikus írónak a tudománya!

— Miért?

— Ön ugy-e idegen? Én is. Ön nem tudja az én nevemet, én se az öné. Ön valószínűleg elutazik, én már holnap elmegyek messzire. Hisz csak azért jöttem el erre az estélyre, hogy még egyszer lássam . . . Nos én nem ismerem a Madame Valéry történetét — én Istenem, valakinek csak el kell mondanom, hogy milyen egyszerű ennek a szfinxnek a titka! Tudja-e, mi az ő sokoldalú tehetségének a magyarázata?

— Micsoda?

— Ah uram, — kiáltá az idegen — olyan végtelen egyszerű valami! . . . A szerelem! . . . Az a szerelem, ami a nőben annyi tehetséget tud felbreszteni, amennyit a férfiben sohasem. Ez a tehetséges asszony mindennekfelett egy nagyon szerelmes asszony . . . Férfi talentumnál is sokra képes a szenvedély, — az asszonynál mindenre. Az ő lelkük kimeríthetetlenül gazdag, — tehetségük tán nem tud úgy megindulni magától mint a mienk, de ha a szerelem érinti, felébred és csodákat mivel. Mi a Madame Valéry művészetének a titka? Az, hogy először egy olasz festőnek a kedvese volt, aztán egy német zenészt szeretett, aztán egy orosz szobrászt, . . . és végül, egy francia író. Mindig a szerelem adott formát tehetségének, s ez a forma addig tartott, ameddig a szerelem . . . Most az a fiatal vegyész, a férjét szereti, s mint ahogy elfeledte a régi szerelmeit, elfeledte azokat a művészeteket is. Az asszonyok mindenre képesek, — Isten önnel . . .

Országgyűlés.

A képviselőház ülése július 5-én.

— Távirati tudósítás. —

Budapest, július 5.

A képviselőház ma délelőtt ülést tartott, melyen folytatta a költségvetés tárgyalását.

Ma először Molnár János beszélt a javaslat ellen.

Utána K h u e n - H é d e r v á r y Károly gróf, a király személye körüli miniszter szólalt fel élénk érdeklődés mellett, hogy Bánffy Dező bárónak reá vonatkozó tegnapi beszédére reflektáljon Szólv örvend, hogy Bánffy konstatálta a köztük való jó viszonyt, azonban tiltakozik az ellen, mintha a zágrábi sajnálatos eseményeknek ő lett volna az oka. Ő 1896-ban beadta lemondását a báni méltóságról, azonban Bánffy olyan melegen nyilatkozott működéséről, hogy engedett a kérésnek és megmaradt. Bánffy elítéli a horvát királyság kifejezést, szólv azonban hivatkozik a corpus-jurisra, a melyben említés van a horvát királyságról. Ez a cím a jogfolytonosság címén megilleti Horvátországot. Ő másnál magyarabbnak nem tartotta magát sohasem, mert ez mindig másnak a rovására történik.

Bánffy Dező báró kijelenti, hogy őt az elhangzott felszólalások kényszerítették a kijelentések megtételére, a melyek elől ki nem térhetett. Ő nem Héderváryt okozta a horvátországi dolgokért, mert az a korszellem szüleménye volt, de ismét kijelenti, hogy nincs horvát állam, nincs horvát királyság. Saját fülével hallotta, hogy a horvát királyt éltették s így kötelessé e volt a királyhoz intézett memorandumot elkészíteni.

Öt perc szünet után Babó Mihály beszélt a javaslat ellen.

A Ház üléseinek meghosszabbítása.

Budapest, július 5. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésének a végén Podmaniczky Frigyes báró indítványára egyszerű szavazással elhatározta a Ház, hogy a költségvetés tárgyalásának tartamára a napirend tárgyalására szánt időt délután 3 óráig meghosszabbítja.

Lónyay Stefánia grófnő egészsége.

Budapest, július 5. (A „Torontál” eredeti távirata.) Lónyay Stefánia grófnő egészségi állapotáról azt jelentik, hogy a grófnő egészsége annyira javult, hogy üdülésre Engadiba utazhatott.

Czorda Bódog meghalt.

Budapest, július 5. (A „Torontál” eredeti távirata.) Czorda Bódog, volt kuriai másodelnök és igazságügyi államtitkár meghalt.

A szerb király koronázása.

Budapest, július 5. (A „Torontál” eredeti táv.) Mint Belgrádból táviratozzák, a szerb minisztertanács az uralkodó egyetértésével Péter király koronázásának napját december 21-ikére tűzte ki.

A rákosi vasúti sztrájk.

Budapest, július 5. (A „Torontál” eredeti távirata.) A rákosi vasúti sztrájk ügyében ma folytatták a tárgyalást. Ma a védelem tanult hallgatták ki. Ítélet holnapra várható.

Határidő-üzlet.

Budapest, július 5. (A nagybecskereki Lloyd-társulat táv.) A mai tőzsdén az árak nagyobbbrészt szilárdak. Déli záratkor a következő árakat jegyezték:

Buza (októberre 1904)	8.90
Tengeri (júliusra 1904.)	5.23
Zab (októberre)	6.18
Rozs (októberre)	6.55

Budapesti gabonatőzsdé.

Budapest, 1904. július 5.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései:

B u z a	Kilós	50 kilogr. ára		Kilós	50 kilogr. ára	
		kor-tól	kor-ig		kor-tól	kor-ig
Tiszavidéki uj	75	8.50	8.85	80	9.05	9.20
Pestvidéki uj	75	8.50	8.75	80	9.00	9.10
Bánsági uj	75	8.40	8.60	80	8.80	8.90
Bácskai uj	75	8.40	8.85	80	0.00	0.00
Rozs elsőrendű					6.35	6.40
„ másodrendű					6.30	6.35
Árpa takarmány					6.20	6.45
„ égetni való					5.95	6.20
„ sörfőzésre való					0.00	0.00
Zab					5.90	6.05
Tengeri bánsági					5.70	5.85
„ másnémeti					—	—
Repos káposzta					10.00	10.25
„ bánsági					—	—
Köles					5.00	5.30

Felelős szerkesztőnk távollétében a szerkesztésért felelős: SOMFAI JÁNOS.

Vonatok érkezése és indulása

Nagybecskerekre, illetve Nagybecskerekéről.

Érvényes 1904. május hó 1-től.

Érkezik:

a) A nagybecskereki pályaudvarra

Temesvár, Versez, Zombolyáról: délelőtt 9 óra 53 p.
Pancsováról: délután 5 óra 55 p.
Budapest—Szegedről: reggel 7 óra 22 p.; délután 4 óra 35 p.
Budapest—Nagykikindáról: este 9 óra 53 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarra:

Zombolyáról, Versezről, Alibánrról és Temesvárról este: 7 óra 15 p.
Médosról: minden kedden, pénteken és vasárnapon reggel 6 óra 28 p.
Pancsováról: reggel 7 óra 23 p.
Zombolyáról: (keskenyvágányú vonal) reggel 8 óra 23 p.; este 6 óra 55 p.

Indul:

a) A nagybecskereki pályaudvarról:

Zombolya, Temesvár, Versezre: délután 4 óra 45 p.
Pancsovára: délelőtt 8 óra 23 p.; délután 6 óra 20 p.
Szeged—Budapestre: d. e. 11 óra 12 p.; este 6 óra 46 p.
Nagykikinda—Budapestre: reggel 6 óra 7 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarról:

Temesvár, Versez, Antalfalva—Pancsova és Alibánra: reggel 3 óra 33 p.
Zombolyára: (keskenyvágányú vonal) reggel 3 óra 58 p.; délután 5 óra 10 p.
Médosra: minden kedden, pénteken és vasárnapon délelőtt 11 óra 38 p.

45532. sz. 1904.

Magy. kir. államvasutak.

Pályázati hírdetmény.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága a jövő 1905. évben, esetleg 1905—1907. évben szükséges fémnemi anyagok szállításának biztosítását óhajtván, ez iránt nyilvános pályázatot hirdet.

Az ajánlatok legkésőbb *folyo évi július hó 28. napján déli 12 óráig* beérkezhetnek, a bányapénz folyó folyó évi július hó 27-én déli 12 óráig beküldendők.

A pályázatra vonatkozó részletezett feltételek, valamint a szükséges mennyiségeket feltüntető kimutatásokat, ugyszintén a különleges szállítási feltételek a m. kir. államvasutak anyag- és leltárbeszerzési szakosztályánál (Bpest, Andrássy-ut 73.) megtekinthetők.

Budapest, 1904. június hóban.

(3.1) Az igazgatóság.

(Utányomás nem díjaztatik.)

50697/904. szám.

M. kir. államvasutak.

Pályázati hírdetmény.

A magyar királyi államvasutak igazgatósága az 1905. évben, esetleg még további 2, illetve 4 évben szükséges műhelyi faanyagok szállítására ezennel nyilvános pályázatot hirdet.

Az előreláthatólag évenként szükséges mennyiségek a következők:

1. Erdei fenyőfa-deszka . . . 1755 m³.
2. Erdei fenyőfa-palló . . . 6580 „
3. Lucfenyőfa-deszka . . . 3920 „
4. Tölgyfa-deszka . . . . . 90 „
5. Vágott tölgyfa . . . . . 600 „
6. Tölgyfa-palló . . . . . 2550 „

Az ivenkint egy koronás okmánybéllyeggel ellátott ajánlatok lepecsételve legkésőbb 1904. évi június hó 19-én déli 12 óráig a magyar királyi államvasutak anyag- és leltárbeszerzési szakosztályánál benyújtandók, vagy postán oda beküldendők.

Ezen ajánlati felhívás és ajánlati űrlapok az ajánlatot tenni szándékozóknak a fent nevezett anyag- és leltárbeszerzési szakosztály által ingyen adatnak ki, vagy kívánságra postán megküldetnek.

Budapest, 1904. június hóban.

Az igazgatóság.

(Utányomás nem díjaztatik.)

Törökkanizsai járás főszolgabírájától.

3882/1904. szám.

512-2.1

Árlejtés.

A létesíteni tervezett törökkanizsai járási szegény menedékház építésének biztosítása céljából árlejtést hirdetek s felhívom mindazokat, akik ezen építkezési vállalatot elnyerni óhajtják, zárt írásbeli ajánlataiknak folyó évi július hó 20-ig leendő beadására.

A szóban forgó épület költségelirányzata az elfogadott költségvetés szerint 13970 korona 53 fillért tesz ki, ebből azonban levonandó 4480 korona, amennyiben az építkezéshez szükséges összes téglát, cserépet, mészt, homokot és cementanyagot az építkezés helyén lerakva természetben fog a vállalkozó rendelkezésére bocsájtani.

Az épületre vonatkozó tervek, költségvetések általános és részletes feltételek a hivatalos órák alatt a törökkanizsai szolgabírói hivatalban bármikor betekinthetők.

Törökkanizsán, 1904. július hó 1-én.

Tallian,
főszolgabíró.

A nagyikindai járás főszolgabírája.

481. I. sz. 1901.

509-3.1

Pályázat.

Boesár községben elhalozás folytán üresedésbe jött községi szülésznői állásra pályázatot hirdetek.

Felhívom pályázni szándékozókat, hogy a képesítési okmányokkal szabályszerűen felszerelt kérvényeiket folyó évi július hó 25-ig hozzám nyújtsák be, mert az elkészen beérkező kérvények figyelembe vételét nem fognak.

Ezen állással évi 180 korona fizetés és szabályrendeletileg megállapított működési díjak élvezete van egybekötve

Nagyikinda, 1904. évi június hó 30-án.

Horváth,
főszolgabíró.

109.193/1904. számhoz.

M. kir. államvasutak.

Pályázati hirdetmény.

A magyar királyi államvasutak alulírott igazgatósága az 1904. év folyamán az összes szerződésben összegyűlt 30% áccal kevert ócska öntött vas fektuskókat értékesíteni óhajtván, ezek eladása céljából nyilvános pályázatot hirdet.

A pályázni kívánók kéreinek, hogy 1 koronás magyar bélyeggel ellátott lepecsételt ajánlataikat a magyar királyi államvasutak igazgatóságának anyag- és leltárbeszerzési szakosztályához (VI. Andrassy-ut 73. sz. II. em. 43. ajtó) következő címmel: „Ajánlat ócska fektuskók megvételére 109193/1904. számhoz” 1904. évi július hó 22-ik napjának déli 12 óráig benyújtani szíveskedjenek.

A feltételek nyomtatványárunknál példányként 30 filléért megszerezhetők. Vidékieknek ezen feltételek a magyar királyi államvasutak nyomtatványtárához intézendő írásbeli megkeresésre a megfelelő ár és a szükséges postabélyeg előzetes beküldése esetén megküldetnek.

Bánatpénzképpen a megvenni szándékolt mennyiség és az ezért felajánlott egységár szerint kiszámított értékösszeg 5%-a az ajánlat benyújtására kilőzött hatánap előtt egy nappal déli 12 óráig készpénzben vagy állami letétekre alkalmas értékpapirokban főpénztárunknál leteendő.

Pótajánlatok egyáltalában nem vétetnek tárgyalás alá. Az ajánlati ár korona értékben, számokkal és betűkkel olvashatóan kiteendő. Az ajánlattevő ajánlatával a pályázat eredményének eldöntéséig kötelezettségben marad, ezt tehát időközben vissza nem vonhatja. Az ajánlatok tetszés szerinti részmenyiségre is szólhatnak, de a magyar királyi államvasutak igazgatósága is fentartja magának azon jogot, hogy tetszés szerinti részmenyiséget engedhessen át, melyet ajánló — ha csak ellenkezőt ki nem kötött — elfogadni köteles. A magyar királyi államvasutak igazgatósága fenttartja továbbá a jogot, hogy az ajánlatok közt — tekintet nélkül az ajánlott árakra — szabadon választhasson s hogy végre a cél elérésére másféle intézkedéseket is tehessen.

Budapest, 1904. évi június hóban.

Az igazgatóság.
(Utányomás nem díjazatik.)

1203/1904. szám.

510-2.1

Versenyárgyalási hirdetmény.

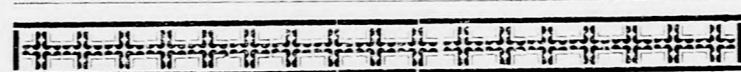
A pancsova—kubini ármentesítő és belvizesabályozó társulat a VII. öblözeti főcsatorna kezdeténél építendő, tiltóval ellátott betonhidnak, továbbá a VII. öblözeti főcsatorna 2., 6., 8., 9. és 15-ik kilométerében építendő vastartós téglá ellenfalas hidaknak, valamint a sándoregyházi nyílcsatorna hid átalakításának és végül a sándoregyházi zsilipszatorna rézsűburkolatának létesítésénél végrehajtandó munkálatok biztosítására folyó évi július hó 25-én d. e. 10 órakor a társulati igazgatóság hivatalos helyiségében zárt ajánlati versenyárgyalást tart.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó tervek, adatok, az ajánlati minta, a kötetendő szerződés és ennek kiegészítését képező általános és részletes feltételek a társulat helyiségében a hivatalos órák alatt megtekinthetők, hol egyszerűs mind az ajánlati minta is megszerezhető.

Alulírott igazgatóság felhívja a versenyzőni óhajtokat, miszerint zárt ajánlataikat az ajánlati összeg után számítandó 5%-nyi bánatpénzzel egyetemben a fentnevezett időig alulírott igazgatóságnál nyújtsák be.

Az ajánlatok felett a társulat miniszteri biztosa fog dönteni, ki fönntartja magának a jogot a beérkezett ajánlatok el vagy el nem fogadása tekintetében önállólag határozhatni.

Pancsova, 1904. július hó

A miniszteri biztos ur ö Meltósága megbízásából:
A pancsova—kubini ármentesítő és belvizesabályozó társulat igazgatósága.

Alulírott házában két egymásbanyíló, 1 utcai és 1 udvari

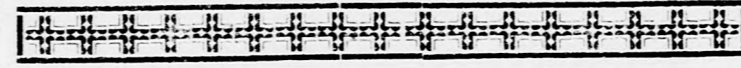
butorozott szoba

június 15-től egész évre vagy hónapra kiadó.

Menczer Lipót,

(442-x.10)

Melencei-utca 289/7.

V. 50. vht. szám. 1904.

511-1.1

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaszi kir. járásbíróóság 904. V. 50. sz. végzése következtében dr. Dajkovits István ügyvéd által képviselt Gruber János verseci lakos javára Windisch Mária tomaseváci lakos ellen 94 kor. 94 fillér s jár. erejéig 1904. évi június hó 6-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 960 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: bolti áruk és állványok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a perlaszi kir. járásbíróóság 1904. évi V. 50. sz. végzése folytán 94 kor. 94 fillér tőkekövetelés, ennek 1902. évi szeptember hó 15. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 117 kor. 75 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Tomasevácon adós lakásán leendő eszközzésére 1904. évi július hó 13-ik napjának d. e. 11 órája határidőül kiűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Perlaszon, 1904. évi június hó 26. napján.

Engl,
kir. bír. végrehajtó.

Árlejtési hirdetmény.

Községünk képviselőtestületének 77. 1904. számú határozata szerint az összes községi épületeknek alapos tatarozása és három új istálló építése rendeltetett el.

Ezen munkálatoknak vállalati uton való kiadása végett folyó évi július hó 10-én d. e. 9 órakor a község tanácstermében nyilvános szóbeli árlejtés tartatik.

Az összes munka 1825 koronára van előirányozva, ennek 10% az árlejtés előtt bánatpénzül leteendő.

Költségelirányzat és a feltételek a jegyzői irodában megtekinthetők.

Kelt Orlováton, 1904. évi július 1-én.

Popovich György,

jegyző.

Csobanin,

(508-3.2) bíró.

103710. sz. 1904.

Magy. kir. államvasutak.

HIRDETMEYNY.

A magy. kir. államvasutak kezelésében levő marosvásárhely—szászrégeni helyi érdekű vasut Szászrégen állomásától a tervezett Déda állomásig mintegy 26 km. hosszán kiépítendő vasútvonalon létesítendő alább megnevezett munkákra és teljesítményekre nyilvános versenyárgyalást hirdetünk.

A munkák és teljesítmények a következők: Az összes föld- és sziklamunkák; a vízmentesítő és csuszások ellen biztosító munkák, az ültetvények, burkolatok, fonások, védművek és az utépítmények összes munkái, továbbá a hidak és az átvezetők alapozási és falazási, valamint vasbeton munkái, a műtárgyak vaszerkezetére helyezendő fa-alkotórészek, a 20 m. nyílásig terjedő pálya-műtárgyak és bármily nyílású egyéb műtárgyak faszerkezetűi, a felépítmény kavicsolása és lerakása, valamint a felépítményi anyagok és a vasbeton átvezetők vasalkatrészeinek szállítása Szászrégen állomásáról a felhasználási helyekre, az épületek a vízbeszerzésre szükséges létesítmények, végre a pályabeosztás és elzárás előállítása.

Ajánlatokat csak a felsorolt összes munkákra és teljesítményekre együttesen lehet tenni és az ajánlatokat legkésőbb 1904. évi július hó 9-ik napjának déli 12 órájáig kell benyújtani a magyar királyi államvasutak igazgatóságának építési és pályafenntartási főosztályánál (VI. Teréz-körút 56. szám II. em.)

Az ajánlat benyújtását megelőzőleg, de legkésőbb 1904. évi július hó 8-ik napjának déli 12 órájáig 32.000 kor. szóval harminckettőezer korona bánatpénzt kell letenni a magyar királyi államvasutak központi főpénztáránál (VI. Andrassy-ut 75. szám, földszint).

Budapest, 1904. évi június hó 8-án.

Az igazgatóság.

(Utányomás nem díjazatik.)

Sok pénz!

400 koronáig kereshetnek minden rangu egyének havonként, rizikó nélkül mellékkereset gyanánt. Bővebbet „A. B. 34.” alatt Annoncen-Bureau des „Mercur” Stuttgart, Schwabstrasse.

(308-52.25)

16191/I. 1904. sz.-hoz.

Magy. kir. államvasutak.

Üzletvezetőség Zágráb.

Pályázati hirdetmény

hasábtűzifa szállítása iránt.

A magy. kir. államvasutak zágrábi üzletvezetősége az 1904. évben vonalán még szükségelt 1500 m³ hasábtűzifa szállítását biztosítani óhajtván, ezen tűzifa szállítása iránt ezennel nyilvános pályázatot hirdet. A fenti tűzifa ajánlatételéhez szükséges ajánlati ürlapok és pályázati feltételek az összes kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthetők, míg a 122291/96. sz. általános és a tűzifára vonatkozó 65465/92. számú különleges szállítási feltételek, csakis készpénzfizetés mellett a magy. kir. államvasutak központi nyomtatványraktáránál (Budapest, Andrassy-ut 73/75. sz.) szerezhetők be, még pedig előbbiek 50, utóbbiak 30 filléért.

Az ivenként 1 koronás bélyegjeggyel ellátott ajánlatok ezen külcimmal: „Ajánlat hasábtűzifa szállítására 16191/1904. számhoz” 1904. évi július hó 11-éig déli 12 óráig a m. kir. államvasutak zágrábi üzletvezetőségének általános osztálya főnökéhez nyújtandók be, vagy posta útján beküldendők.

Zágráb, 1904. évi június hóban.

Az üzletvezetőség.

(Utányomás nem díjazatik.)